

MÚSICA

Dissabte i diumenge es fan els darrers assaigs generals del cor dels Goigs de Sant Fèlix

Els dos assaigs es faran a l'Auditori de l'Ateneu Municipal Montserrat Junyent i el primer serà demà a les set de la tarda en el qual està convocat tot el cor dels Goigs. L'endemà, diumen-

ge, serà el torn de l'assaig general. Cal recordar que és imprescindible assistir a tots els assaigs per participar als Goigs de Sant Fèlix que tindran lloc després de la Novena del 22 al 30 d'agost.

CULTURA

LLIBRES

Anna Ruiz Mestres

On és la veritat en allò que canvia sempre?

En Juan Villoro, mexicà, de pare nascut a Barcelona, en la deliciosa narració: *El cartaginés*, que em va fer arribar un cosí, emociona amb la seva reflexió al voltant de la identitat paterna. En el relat, parlant de la identitat líquida de Bauman, dóna una mirada a com la vivia, segons ell, Calders, o a com l'afirmava un personatge de Martorell en el Tirant.

Villoro va viure en primera persona el terratrèmol de Xile de 8.8 graus e.R. el 27 de febrer del 2010, mentre assistia a un congrés de LIJ.

El llibre que us proposo és la seva mirada al garbuix d'emocions i vivències al voltant d'aquest fet.

El seu relat dels fets és dolç més que cruel. El lector s'endinsa en un mar de sentiments i de veus on l'engrunada existència humana traspua arreu. Des del microcosmos dels seus companys supervivents, instal·lats en la recepció de l'hotel, entrem en un procés reflexiu d'aspectes altament transcendents que enfronten l'ésser humà a les pors més ocultes de l'existència.

La narració es tenyeix de temes ancestrals com la capa-

citat de reacció dels individus davant la mort com si ànima i cos se separessin. Hi són presents també la força de les premonicions, les reaccions humanes en situacions límit on mostrem el millor i el pitjor de nosaltres en una mena d'*streptese* moral. Et colpeix també l'impacte de veure el que som i el que en uns instants podem deixar de ser, o bé la incertesa que ho amara tot quan arriba el desastre i totes les seguretats que hem anat construint al llarg de la vida s'esfondren. S'arriba a la conclusió que tot canvia, "*panta rei*", que deien els grecs i sents com "*la Terra... esqueixa les rajoles de l'àvia per recordar-nos la fragilitat*" de la vida.

El més apassionant però és l'alta cultura de l'autor que va degotant en el relat i el va omplint de referents filosòfics i literaris, alguns molt propers al romanticisme alemany com Goethe, Kleist... que li serveixen de pretext per reflexionar sobre la mort com un guany a la manera dels romàntics més purs.

Tot plegat amarat d'un estil sorneguer, a voltes divertit i a la vegada reflexiu, savi, que fa excel·lir la seva prosa i l'acosta a la sublimitat del llenguatge poètic.

Qui sap si un dia aquest autor, recuperant els orígens paternes, ens oferirà una narració en la llengua del país que l'acull a temporades i l'editorial Candaya ens ho publicarà.

Juan Villoro
8.8: EL MIEDO EN EL ESPEJO
Una crònica del terremoto en Chile
CANDAYA

TÍTOL
El miedo en el espejo

AUTOR
Juan Villoro

EDITORIAL
Candaya

LLOC I ANY D'EDICIÓ:
Barcelona, 2011

PÀGINES
110